

بیانیه گردهمایی علیه اعدام، علیه سنگسار

نگاهی مختصر به تاریخ روند مبارزات طبقات تحت سلطه جوامع بشری علیه طبقات مسلط، بیانگر این حقیقت است که توده های تحت ستم علاوه بر مبارزه جهت ساقط کردن طبقات ستمگر از اریکه قدرت، همواره با ابزارها و شیوه های سرکوب ستمگران نیز در جدال همیشگی بوده اند.

اعمال شکنجه های وحشیانه، بریدن دست و پا، شقه شقه کردن، اعدام، سنگسار، به صلیب کشیدن انسان، تنها نمونه هایی از ابزارهای وحشیگری حاکمان مستبد، علیه مخالفان حکومت بوده است. حاکمان ستمگر، تنها، با به کارگیری چنین ابزارهایی مخوف توانسته اند حاکمیت استبدادی خود را بر جوامع بشری تحمیل نمایند.

از اینرو، اگرچه اجمال نگاهی به روند تاریخی مبارزات طبقات ستمدیده علیه طبقات ستمگر بیانداریم، به روشنی خواهیم دید که از چنگال تاریخ همواره خون می چکد. خون بردگان، دهقانان، آزادی خواهان، پیکارگران، روشنفکران، کارگران و در یک کلام، خون توده های زحمتکش و تحت ستم جوامع بشری. توده هایی که علیه طبقات ستمگر و ابزار ستمگری حاکمان مستبد به مبارزه و قیام برخاسته اند.

اما، این همه فقط یک طرف تاریخ است. آنهم نیمه تاریک و خون فشان تاریخ. تاریخ مبارزات و پیکارهای خونین توده های فرودست، نیمه دیگری هم داشته و دارد. نیمه روشن تاریخ. به بیان دیگر، دستاوردهای تاریخی حاصل از قربانی شدن میلیون ها انسان آزاده که در مبارزه علیه طبقات فرادست و حاکمان ستمگر، شقه شقه شدند، به صلیب و دار کشیده شدند، به جوخه های مرگ فرستاده شدند و یا با اجرای دیگر اشکال ستمگری از پای درآمدند.

آنچه هم اکنون، در بسیاری از کشورهای جهان به عنوان رعایت آزادی های نسبی و حقوق دموکراتیک توده ها شاهدش هستیم، بی هیچ تردیدی، رهاورد شورش ها، قیام ها، انقلابات، جدال، پیکار و نبردهای تاریخی مبارزین، آزادیخواهان و توده های فرودست جوامع طبقاتی علیه حاکمان ستمگر از آغاز تا به امروز بوده است.

نادیده گرفتن این حقیقت تاریخی، دروغ بزرگ و فریب آشکار نظریه پردازان نظام سرمایه داری و مدافعان بورژوازی است. مدافعان بورژوازی، با تبلیغات شیانه روزی خود این گونه وانمود می کنند که تحقق آزاد های فردی، لغو اعدام و رعایت حقوق دموکراتیک توده ها صرفاً، جزئی لاینفک از دست آوردهای نظام سرمایه داری است. این همه تبلیغات، در شرایطی صورت می گیرد که سیستم قضائی آمریکا به عنوان مظهر برتر نظام سلطه و نظم سرمایه داری جهانی، خود یکی از بانیان اجرای حکم اعدام است.

علاوه بر این، در بسیاری از کشورهای دیگر جهان نیز، همین حاکمان بورژوازی و سرمایه داری جهانی به اشکال مختلف توده ها را قتل عام می کنند، نیروهای مبارزه و آزادی خواه را به جوخه های مرگ سپرده و می سپارند، تحت پوشش دین و دفاع از نظام سرمایه داری، زنان را از تمام حقوق انسانی شان محروم ساخته، شلاق، بربریت و سنگسار را بر توده مردم تحمیل کرده و می کنند.

جمهوری اسلامی ایران، افغانستان، عربستان و دیگر کشورهای خاورمیانه، با ماهیت عمیقاً سرمایه داری و روبنای فرهنگی- سیاسی دینی، از جمله نظام هایی ست که به نفی مطلق همه دستاوردهای تاریخی- طبقاتی تا کنونی مبارزات آزادی خواهان، روشنفکران، ستمدبانان و توده های فرودست جوامع بشری علیه ستمگران برخاسته اند.

لغو شکنجه و توقف مجازات اعدام، از جمله بارزترین دستاوردهای تاریخی- طبقاتی مبارزات توده های تحت ستم و به طور اخص، مبارزات سازمان یافته کارگران، زنان، روشنفکران، نویسندگان و کمونیست ها، طی دو قرن اخیر بوده است. تا جائیکه هم اکنون، ۱۳۴ کشور جهان، اجرای حکم ضد انسانی مجازات اعدام را، یا رسماً از سیستم قضائی خود حذف کرده اند و یا عملاً به آن مبادرت نمی ورزند.

اما، در چنین وضعیتی از شرایط جهانی، تحت حاکمیت ارتجاعی جمهوری اسلامی ایران و حکومت ارتجاعی افغانستان، ما شاهد به کارگیری گسترده مجازات ضد انسانی اعدام و فراتر از آن، اجرای حکم نفرت انگیز سنگسار هستیم.

در تمام دوران حکومت مرتجعین دینی و سرمایه داری حاکم بر ایران و افغانستان، شکنجه، اعدام و سنگسار، جزئی از ابزارهای موثر حاکمان اسلامی، برای سرکوب مبارزان و کشتار توده های وسیع مردم ایران و افغان بوده است. اعدام ده ها هزار تن از مبارزان کمونیست، آزادیخواهان و زندانیان سیاسی در دهه شصت، اوج بربریت و وحشیگری جمهوری اسلامی را عیان می سازد. شکنجه و اعدام، همواره یکی از ابزار موثر نظام های مستبد و ارتجاعی ست که، جهت نابودی مخالفان سیاسی در جامعه اعمال می شود.

تنها، طی یک سال گذشته، صدها نفر از مردم ایران و افغانستان به جوخه های مرگ سپرده شده اند و یا بعضاً، با اجرای حکم قرون وسطائی سنگسار، از پای در آمده اند. علاوه بر مردم ایران، تعداد زیادی از افغان های ساکن ایران نیز تا کنون، توسط جمهوری اسلامی اعدام شده و صدها افغان دیگر نیز هم اکنون با خطر اجرای حکم اعدام روبرو هستند. کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید)، مخالف جدی هر گونه شکنجه، اعدام و اجرای سنگسار علیه انسان است. این کانون، مبارزه علیه شکنجه، اعدام و سنگسار را یکی از وظایف اولیه خود می داند و برای لغو تمامی ابزارهای سرکوب و ستم طبقاتی مبارزه می کند.

کانون زندانیان سیاسی ایران(در تبعید) سوئد - واحد اروبرو، از همه انسان های آزاده و مخالف اعدام و سنگسار دعوت می کند تا جهت اعتراض به اقدام جنایتکارانه اعدام و سنگسار و محکوم کردن جمهوری اسلامی ایران و جمهوری افغانستان، در مراسم "علیه اعدام، علیه سنگسار" حضور بهم رسانند.

زمان: جمعه ۱۰ دسامبر ۲۰۱۰ - ساعت ۱۸

مکان: پشت کتابخانه مرکزی شهر اروبرو، Hjalmarbergmansalen

سخنران: سیاوش دانشور

موسیقی: گروه آوا از شهر اروبرو (اجرای موسیقی سنتی کردی)

مجری: پروین سلطانی از رفقای افغان

امیل: kanoon.orebro@yahoo.com

تلفن تماس: ۰۷۳۵۶۹۶۶۶۵

۰۷۳۶۷۱۷۶۳۸

زنده باد آزادی – زنده باد برابری

شکنجه، اعدام و سنگسار ملغاً باید گردد

کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید) سوئد – واحد اروبرو

با همکاری دوستان و رفقای افغان